

32001F0500

5.7.2001

ÚŘEDNÍ VĚSTNÍK EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ

L 182/1

RÁMCOVÉ ROZHODNUTÍ RADY

ze dne 26. června 2001

o praní peněz, identifikaci, vysledování, zmrazení, zajištění a propadnutí nástrojů trestné činnosti a výnosů z ní

(2001/500/SVV)

RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o Evropské unii, a zejména na čl. 31 písmena a), c), e) a na čl. 34 odst. 2 písm. b) této smlouvy,

s ohledem na podnět Francouzské republiky,

s ohledem na stanovisko Evropského parlamentu,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Dne 3. prosince 1998 Rada přijala společnou akci 98/699/SVV o praní peněz, identifikaci, vysledování, zmrazení, zajištění a propadnutí nástrojů trestné činnosti a výnosů z ní ⁽¹⁾.
- (2) Je třeba vzít v úvahu závěry předsednictví ze zasedání Evropské rady v Tampere ve dnech 15. a 16. října 1999 a závěry předsednictví ze zasedání Evropské rady ve Vídni ve dnech 11. a 12. prosince 1998.
- (3) Evropská rada zaznamenala, že závažná trestná činnost má stále větší význam z daňového a celního hlediska, a vyzývá členské státy k poskytování úplné vzájemné právní pomoci při vyšetřování a trestním stíhání závažné hospodářské trestné činnosti.
- (4) Evropská rada vyzývá ke sblížení hmotných i procesních trestněprávních předpisů, pokud jde o praní peněz (zejména propadnutí majetku), a dodává, že rozsah trestné činnosti zakládající podstatu hlavních trestných činů v oblasti praní peněz by měl být ve všech členských státech jednotně vymezen a dostatečně široký.
- (5) Evropská rada na zasedání v Tampere vyjádřila názor, s ohledem na vnitrostátní trestní právo, že úsilí dohodnout se na společných definicích, znacích skutkových podstat a trestech by mělo být nejprve zaměřeno na omezený počet oblastí zvláštního významu, jako je například finanční trestná činnost.
- (6) Evropská rada na uvedeném zasedání shledala, že praní

peněz tvoří jádro organizované trestné činnosti a mělo by být vymýceno, kdekoli se objeví. Evropská rada je rozhodnuta zajistit přijetí konkrétních opatření k vysledování, zmrazení, zajištění a propadnutí výnosů z trestné činnosti.

- (7) Členské státy se zavázaly dodržovat zásady Úmluvy Rady Evropy z roku 1990 o praní, vysledování, zajištění a propadnutí výnosů z trestné činnosti (dále jen „úmluva z roku 1990“),

PŘIJALA TOTO RÁMCOVÉ ROZHODNUTÍ:

Článek 1

Výhrady k úmluvě z roku 1990

Za účelem zvýšit účinnost boje proti organizované trestné činnosti přijmou členské státy nezbytná opatření, aby nebyly činěny ani zachovávány žádné výhrady k těmto článkům úmluvy z roku 1990:

- a) k článku 2, pokud lze za trestný čin uložit trest odnětí svobody nebo ochranné opatření omezující svobodu s horní hranicí sazby přesahující jeden rok.

Členské státy však mohou zachovat výhrady k článku 2 úmluvy z roku 1990 ve vztahu k propadnutí výnosů z daňových trestných činů výlučně za účelem umožnit propadnutí těchto výnosů, a to jak vnitrostátně, tak v rámci mezinárodní spolupráce, podle vnitrostátních předpisů, předpisů Společenství a mezinárodních předpisů o vymáhání daňových nedoplatků;

- b) k článku 6, pokud se jedná o závažné trestné činy. Mezi takové trestné činy patří v každém případě trestné činy, za které lze uložit trest odnětí svobody nebo ochranné opatření omezující svobodu s horní hranicí sazby přesahující jeden rok, nebo pokud jde o státy, které mají v právním řádu stanovenou dolní hranici trestní sazby, trestné činy, za které lze uložit trest odnětí svobody nebo ochranné opatření omezující svobodu s dolní hranicí sazby přesahující šest měsíců.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 333, 9.12.1998, s. 1.

Článek 2**Tresty**

Každý členský stát přijme v souladu se svým systémem trestů nezbytná opatření, aby zajistil, že za trestné činy uvedené v čl. 6 odst. 1 písmen a) a b) úmluvy z roku 1990, jak vyplývají z čl. 1 písm. b) tohoto rámcového rozhodnutí, lze uložit trest odnětí svobody s horní hranicí sazby nejméně čtyři roky.

Článek 3**Propadnutí majetku**

Každý členský stát přijme nezbytná opatření, aby zajistil, že jeho hmotněprávní a procesní předpisy o propadnutí výnosů z trestné činnosti také umožňují, přinejmenším v případech, kdy tyto výnosy nelze zajistit, propadnutí majetku, jehož hodnota odpovídá hodnotě výnosů, a to jak v řízeních vnitrostátních, tak v řízeních vedených na žádost jiného členského státu, včetně žádostí o výkon cizích rozhodnutí o propadnutí. Členské státy však mohou vyloučit propadnutí majetku, jehož hodnota odpovídá hodnotě výnosů z trestné činnosti, v případech, kdy by tato hodnota byla nižší než 4 000 EUR.

Slova „majetek“, „výnosy“ a „propadnutí“ mají stejný význam jako v článku 1 úmluvy z roku 1990.

Článek 4**Řízení o žádostech o vzájemnou pomoc**

Členské státy přijmou nezbytná opatření, aby zajistily, že všem žádostem ostatních členských států, které se vztahují k identifikaci, vysledování, zmrazení, zajištění a propadnutí, bude při jejich vyřizování poskytnuta stejná přednost, jaká se uděluje takovým opatřením ve vnitrostátních řízeních.

Článek 5**Zrušení stávajících ustanovení**

Zrušují se články 1, 3, čl. 5 odst. 1 a čl. 8 odst. 2 společné akce 98/699/SVV.

Článek 6**Provádění**

1. Členské státy přijmou opatření nezbytná pro dosažení souladu s tímto rámcovým rozhodnutím do 31. prosince 2002.

2. Členské státy sdělí nejpozději do 31. března 2003 generálnímu sekretariátu Rady a Komisi znění předpisů, kterými ve svém vnitrostátním právu provádějí povinnosti, jež pro ně vyplývají z tohoto rámcového rozhodnutí, a případná oznámení vypracovaná na základě čl. 40 odst. 2 úmluvy z roku 1990. Na základě těchto údajů a písemné zprávy Komise ověří Rada nejpozději do 31. prosince 2003, zda členské státy přijaly opatření nezbytná pro dosažení souladu s tímto rámcovým rozhodnutím.

Článek 7**Územní působnost**

Toto rámcové rozhodnutí se vztahuje na Gibraltar, jakmile se na něj rozšíří působnost úmluvy z roku 1990.

Článek 8**Vstup v platnost**

Toto rámcové rozhodnutí vstupuje v platnost dnem vyhlášení v Úředním věstníku.

V Lucemburku dne 26. června 2001.

Za Radu

předseda

T. ÖSTROS